

Az ENSZ könyvtára

Kívülről csupa alumínium, üveg és márvány az épület, Michael Harris építész alkotása, amely New Yorkban, a 42. utca és az 1. Avenue sarkán 1961. november 16. óta otthont nyújt az ENSZ könyvtárának. A „Dag Hammarskjöld Könyvtár” székháza majdnem hetven méter hosszú, hat emeletes, ám a látogatónak kívülről csupán három emeletnek tűnik, mert három emelet a föld alatt helyezkedik el.

A mintegy kétszázhuszezer kötettel rendelkező könyvtárban körülbelül kilencven munkatárs áll az ENSZ tisztviselőinek, a tagállamok diplomatáinak rendelkezésére. A könyvtár nem nyilvános, helyiségeibe — nem úgy, mint magába az ENSZ székházába — a kíváncsi idegen nem léphet be. Az ENSZ-en kívüli szervektől érkező kutatók számára azonban mégis nyitva áll tiz kutatószobája és két szemináriumi helyisége

A könyvtárépületben — különleges rendeltetésének megfelelően — egy amfiteátrum-szerű, szimultán tolmácsberendezéssel felszerelt előadótermen kívül mikrofilm-olvasó és magnetofonhallgató helyiségek, valamint nyelvtanulás céljait szolgáló fülkék is találhatóak. A nagyobb termeket elmozdítható válaszfalak osztják meg. A föld alatti második és harmadik emeleten elhelyezett raktárakat még nem a tömör raktározás elvei szerint rendezték be. Ilyen berendezésre is van azonban lehetőség, ezáltal a raktár befogadóképessége félmillió kötetre növekednék. Egyelőre azonban erre még nincs szükség, így a föld alatti 3. emeleten az ENSZ irattára kaphatott helyet.

A 350 négyzetméteres folyóiratolvasó a föld alatti első emeleten található, az 507 négyzetméteres nagyolvasó pedig a föld feletti első szinten. Egy emelettel feljebb, a 176 négyzetméteres, kisebb olvasóterembe érünk, amelyben Wilson volt elnök gazdag nemzetközi jogi és népszövetségi tárgyú könyvtárát is elhelyezték. Ezt a termet az egykori amerikai elnökről nevezték el. Ugyanezen az emeleten kapott helyet a volt Népszövetségnek, az ENSZ-nek és szakmai szervezeteinek valamennyi kiadványát tartalmazó gyűjtemény, az ENSZ könyvtárának talán legbecesebb része. Ez még a harmadik emeletre is áthúzódik, ahol az igazgatósági helyiségekkel és az ún. index-szekcióval szomszédos. Ez utóbbi az United Nations' Documents Index szerkesztősége. Az Index — a nemzeti bibliográfiákhoz hasonlóan — időszakosan közli az összes újabb ENSZ- (és szakmai szervezeti) kiadványok bibliográfiáját. Havi füzetait évente a Cumulative Index-ben egyesíti. — A könyvtár gyűjteményeit térképtár egészíti ki. (Gadó)

Margó

A Szentgotthárdi Járási Könyvtár ebben az esztendőben a legfontosabb feladatának tekinti, hogy hálozatának könyvtárait kölcsönzés közben látogassa végig. Eddigi tapasztalatai kétségtelemnél teszik, hogy az eredmények megérik a fáradságot. A könyvtár híradója öt látogatásról számol be:

Az első községben szorgalmas, lelkiismeretes könyvtári munkát találtak, de azt is tapasztalhatták, hogy néhány évvel ezelőtt még megfelelő helyiség a forgalomhoz képest mennyire szűkösse vált.

A második községben rendetlenség, nemtörődömség, felületes kölcsönzőmunka várta a könyvtár olvasóit.

A harmadikban és a negyedikben szeretetteljes, rendszeres munka eredményeit láthatták, melyek még a helyiség fűtetlen voltát is enyhítették.

Az ötödik községben nem láttak semmit. A kölcsönzés elmaradt. Értesítés nélkül.

A látogatás tehát megérte a fáradságot. Látták a problémákat, felismerték a feladatokat is. A kép, melyet a meglátogatott községekről nyertek, nem egyezett meg teljesen az eddigi véleményükkel. A valóság nem mindig azonos a szavakkal és a jelentésekkel.

A példa követésre vár. Erdemes követni. —gh—

CSEHSZLOVÁK népművelési küldöttség látogatott hazánkba, hogy a Művelődésügyi Minisztériumban megbeszéléseket folytasson a két ország szorosabb együttműködésének programjáról. A tanácskozások vezetője magyar részről Bíró Vera, csehszlovák részről Miroslav Bukovsky főosztályvezető volt. A felek között között abban is megállapodtak, hogy magyar és cseh nyelven közös kiadványt bocsátanak ki, amelyben 8—8 tanulmányban elemzik a két ország könyvtárügyének időszzerű kérdéseit. A kötet közös szerkesztő bizottságába magyar részről Bóday Pál és dr. Gerő Gyula könyvtárosok jelölte a közművelődési főosztály. A kiadványt 1965 végéig kell megjelentetni. A tanácskozás befejeztével Bíró Vera hangsúlyozta, hogy kapcsolatunknak a mindennapok együttműködésévé kell válnia.